

Regnskabsføreren for Skolefonden holdes udenfor; men hvis det ikke bliver til noget, saa ønsker jeg, at Sogneraadet indeholder Sønnen og afleverer Pengene til Regnskabsføreren. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget.

S. Holm: Da Klokken er saa mange, skal jeg indfrænte mig til ganske faa Bemærkninger om denne Sag. Da den forelaa i Fjor, blev man enig om, at det vilde være rigtigt, at disse Skolelærere fik en Bonus i Lighed med Livsforsikringsanstaltens sædvanlige Interessenter, og man blev endvidere enig om, at det var en aldeles uretfærdig Bestemmelse, der tidligere var bleven truffen af Lovgivningsmagten, hvorved Lærerne vare blevne stillede saa meget ugunstigere end alle andre Embedsmænd, at de, for saa vidt som de ere svagelige, ikke kunne blive optagne i Livrente- og Forsørgelsesanstalten; men skulle forsikre sig og deres Enker igennem Skolefondene. Man fandt fra alle Sider — i hvert Tilfælde i Finansudvalget, som behandlede Sagen — at man derved havde gjort Uret mod Skolefondene, og den højtærede Minister erkendte ogsaa, at det havde været Uret mod disse at paalægge dem at forsikre disse svagelige Personer. Hele Udvalget var den Gang enig om, at det vilde være dobbelt uretfærdigt, at man først havde paalagt Skolefondene at forsikre dem, og at man saa oven i Købet vilde paalægge dem at give dem Bonus. Derom var der ikke Enighed med den højtærede Minister; men Ministeren antydede, at han vilde søge at raade Bød paa disse Forhold for Fremtiden ved at ophæve de gamle urimelige Bestemmelser og ved at foreslaa, at disse Lærere kunde komme ind under Livrenteanstalten paa almindelige Villkaar for Embedsmænd. Det er dette, den ærede Minister her har gjort med Hensyn til Fremtiden. Derimod har den højtærede Minister lige over for de tidligere forfattede fastholdt, at Skolefondene skulde udbetale den Bonus, som der kunde være Tale om. Jeg for min Del kan ikke se, at dette er retfærdigt; jeg kan ikke se, at det er rigtigt at tvinge Skolefondene dertil. Skolefondene ere jo gennemgaaende temmelig stærkt bebyrdede, og de ville vistnok have ondt derved. Jeg indrømmer naturligvis, at det ærede Medlem, som nu talte, havde Ret i, at for Fremtiden vilde Skolefondene blive helt lettede, og at det saaledes vilde være en god Forretning for dem. Men jeg haaber, at det skal kunne lykkes ved fortsatte Forhandlinger om denne Sag, at

Udvalget og den højtærede Minister kunne komme til Enighed ogsaa om det sidste Punkt. Hele Udvalget var sidst enig om, at man kunde lade det afholde af Statskassen, og den højtærede Ministers Indvending var sidst væsentlig den, at hvis Statskassen skulde betale Bonus i dette Tilfælde, vilde Statskassen ogsaa blive nødt til at betale Bonus ved lignende Lejligheder, til lignende Personer. Men hele dette Hensyn til Fremtiden falder jo nu bort. Naar man vedtager den Ordning, som den højtærede Minister foreslaar, bliver det jo kun en eneste Gang, der bliver Tale derom, og jeg antager ikke, at det vil være vanskeligt at enes om, hvorvidt det for denne ene Gang skal være Statskassen eller Skolefondene, der udbetale. Jeg tror imidlertid, at det er noget, som bedst kan forhandles gennem et Udvalg.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Seavenius): Ja, jeg staar ganske vist som i Fjor paa det Standpunkt, at der aldeles ikke sker Skolefondene nogen Uret ved, at de komme til at betale Bonus, selv om de ikke faa Vettelsen. I Loven af 1856, og den maa jo ogsaa Skolefondene underkaste sig, staar der saaledes, at „dersom en Lærer paa Grund af sin Helbredstilstand ej kan erhverve sin Hustru nogen Overlevelsesrente fra Livrente- og Forsørgelsesanstalten, da indtræder Skolefonden ganske i Livrente- og Forsørgelsesanstaltens Sted“; jeg ser derfor ikke rettere, end at det er Konsekvensen, at disse ogsaa komme til at betale for Bonus, saa at nogen Uretfærdighed er jeg ikke i Stand til at begribe heri. Det forekommer mig, at Sagen ikke vedkommer Statskassen det allermindste. Paa den anden Side kan det være mig som Kultusminister temmelig ligegyldigt, om Pengene udredes af Statskassen eller af Skolefondene, og hvis man derfor har Forventning om, at Finansudvalget skulde kunne blive enig med Finansministeren om, at han vil paatage sig denne Bonusudbetaling, vil § 5 her kunne falde bort. Men ellers kan det ikke ske, saa maa alle disse 5 Paragraffer hænge sammen og følges ad. Naar det ærede Medlem for Værø (Brockenhuus-Schaaf) omtalte en forbedret Affattelse af § 4, saa antager jeg, at vi lettelig ville kunne blive enige derom. Ogsaa jeg mener, at der var en hel Del i, hvad han sagde, og at man ad den af ham sidst anviste Vej vilde kunne komme til et Resultat.

Berg: Jeg slutter mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem fra Værø